

Ook senioren onder inbrekers

Politie noteert sinds juni almaar meer meldingen van inbraken in kerkgebouwen

- ▶ Aantal feiten en meldingen steeg in heel Vlaanderen
- ▶ Databank van gestolen voorwerpen vergroot kans op terugvinden
- ▶ Afdoende beveiliging hoeft niet ingewikkeld of duur te zijn

Christof BOUWERAERTS

Sinds juni noteert de politie opmerkelijk meer meldingen van diefstallen in kerken. De stijging is merkbaar in alle provincies en is te wijten aan een toename van het aantal misdrijven zowel als van het aantal meldingen. Het Centrum voor Religieuze Kunst en Cultuur (CRKC) besteedde op 22 september dan ook aandacht aan het probleem tijdens zijn jaarlijkse adviesforum over veiligheidszorg.

De meeste inbraken in kerken gebeuren uit plat winstbejag, maar het profiel van de daders varieert. Vooral georganiseerde bendes brengen heel wat schade teweeg. Zeker wanneer het kerkgebouw gesloten is en de daders alle tijd hebben, blijkt de buit vaak groot. Er zijn echter ook individuele daders aan het werk en dat zijn niet altijd wie je zou verwachten. Zo veroordeelde de rechter in Dendermonde in 2013 een vijfenzeventigjarige man voor diefstallen in kerken over heel Vlaanderen.

De recente toename van het aantal meldingen wijst dus ook op een grotere bewustwording van het probleem. Doorgaans worden diefstallen in kerken immers niet of te laat aangege-

ven. Dat komt omdat de kerkelijke instanties het misdrijf soms pas maanden na de feiten vaststellen. In andere gevallen zien kerkfabrieken ervan af ruchtbaarheid te geven aan het voorval om toch maar geen nieuwe daders op ideeën te brengen. Het CRKC spoort parochies nochtans aan inbraken bekend te maken.

„Aangifte van een inbraak doe je allereerst door de lokale politie een proces-verbaal te laten opmaken”, zegt Jan Klinckaert van het CRKC. „Slachtoffers van kunstdieven kunnen daarnaast ook terecht bij de cel Kunst en Antiek, alias het Art Research Team (ART), een afdeling van de Directie van de Bestrijding van de Criminaliteit tegen Goederen van de Federale Politie.”

De lokale politie heeft niet overal de reflex de federale collega's in te schakelen. Met het formulier *Aangifte diefstal kunstvoorwerpen uit kerken of kloosters* op religieuserfgoed.be, een website van het CRKC, kunnen kerkfabrieken echter zelf het ART op de hoogte brengen. „Het ART

Veel diefstallen in kerken worden niet of te laat aangegeven bij de politie.

voert dan een kwaliteitscontrole uit van de gestolen goederen en publiceert waardevolle voorwerpen op de online databank”, zegt Klinckaert. „In tegenstelling tot heel wat internationale databanken bieden wij dat gratis aan.”

Een heldere foto en beschrijving zijn daarbij van groot belang. Op die manier kunnen handelaars in antiek, die hun twijfels hebben bij bepaalde stukken die ze inkochten, na-

gaan of het niet om gestolen kunst gaat. „Dat maakt het makkelijker voor de speurders om gestolen kunst terug te vinden en daders op te sporen”, legt Klinckaert uit. „Voor de daders zelf wordt het moeilijker om hun waren kwijt te geraken op de antiekmarkt.” Jammer genoeg beschikken kerkfabrieken niet altijd over een gedegen inventaris van hun bezittingen.

Voorkomen is natuurlijk beter dan genezen. Door de bouwvallige staat van talloze kapellen wordt inbreken een koud kunstje. Ook heel wat kerken zijn echter onvoldoende beveiligd. Toch hoeft een afdoende beveiliging niet ingewikkeld of duur te zijn. Bovendien heeft het geen zin complexe alarmsystemen te installeren zonder eerst te maken dat alle deuren op slot gaan en wankele afsluitingen of vensters vervangen worden. Andere kleine ingrepen, zoals LED-verlichting in de kerk of een pad met kiezelsteentjes, die irriterend geluid veroorzaken, kunnen mogelijke daders afschrikken.

„Ook waakzaamheid is erg belangrijk”, zegt Jan Klinckaert. „Daders verkennen doorgaans vooraf de kerk waar ze hun slag willen slaan. Ze gaan na welke waardevolle voorwerpen aanwezig zijn en of het gebouw beveiligd is. Bezoekers doen er dan ook goed aan verdachte gedragingen te rapporteren. Andere daders doen zich voor als restaurateur en nemen onder dat mom vanalles mee. Weer anderen slaan toe tijdens de eredienst. Ook dan zet je dus best geen waardevolle voorwerpen op onbewaakte plaatsen.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Twee werelden

” Het contrast blijft opmerkelijk: terwijl een deel van onze bevolking zich vrijwillig inzet voor de opvang van vluchtelingen, reageren andere landgenoten zeer vijandig tegen hun komst. Beide delen van de bevolking groeien uit elkaar en begrijpen elkaars houding niet. Wie dat contrast wil verklaren, moet wellicht dieper graven dan louter het huidige vluchtelingendossier.

De wereld om ons heen wordt steeds globaler en verandert almaar sneller. De hele planeet is bereikbaar geworden en ook bij ons treffen we mensen van overal aan. In ons straatbeeld zien we bureaus uit verre landen, producten uit de hele wereld, exotische restaurants en winkels. Door de globalisering heeft alles een impact op ons leven. De bankencrisis waaide over uit de Verenigde Staten, de Chinese beurzen beïnvloedden onze economie, spanningen met Rusland ondermijnen de afzet van Vlaamse landbouwers. Exotische planten en dieren duiken op in onze natuur en af en toe vrezende we de komst van al even exotische virussen. Verhalen over burgeroorlogen, terrorisme en fanatisme zijn dagelijks live in onze media te volgen. Iedere ramp, alle geweld, elke druppel bloed, waar ook ter wereld, wordt in close-up op onze tv-schermen getoond.

Bovendien verandert de samenleving steeds sneller. De biomedische vooruitgang creëert mogelijkheden die ons angst aanjagen, de technologische revolutie is nauwelijks nog te volgen. Wie vandaag mee is, hinkt morgen alweer achterop. Privacy lijkt een verre herinnering. Alles wordt complexer. Zeker ouderen of laaggeschoolden dreigen compleet af te haken. Een flink stuk van de samenleving wordt hen volkomen vreemd.

Tegen die achtergrond hoeft het niet te verbazen dat een deel van de bevolking migratiestromen en vluchtelingen als zeer bedreigend ervaart. Het onderscheid tussen islam en terreur vervaagt voor hen, compassie maakt plaats voor angst en afkeer. In de overvloed van informatie en tegenstrijdige meningen zien zij niet langer helder. Aan de andere kant van het spectrum is er een groep die in al die veranderingen wel kansen ziet. Zij behouden het overzicht, passen zich flexibel aan en ervaren nieuwigheden als verrijkend. Ze zijn dol op wereldproducten en vinden moeiteloos hun weg in allerhande technologieën. Ze beschouwen zichzelf als wereldburgers.

Die kloof is misschien wel de grootste bedreiging voor onze hedendaagse samenleving: de tegenstelling tussen zij die meekunnen en zij die afhaken. De eerste groep voelt zich goed in zijn vel, de tweede dreigt zich te keren tegen alles wat de betrokkenen boven het hoofd groeit. En tegen een flink deel van de politiek.

Politici hebben dan ook de grootste moeite om die kloof te overbruggen. Sommige partijen kiezen eenzijdig voor één van beide bevolkingsgroepen, maar dat kan nooit leiden tot het overbruggen van de kloof. Soms komen politici in een onmogelijke spreadstand terecht tussen een gematigd beleid en een hard discours. De echte oplossing schuilt in een werk van lange adem: mensen stap voor stap sterker maken, hen leren omgaan met onvermijdelijke verandering en hen aantonen hoe ze de voordelen ervan kunnen benutten. Alles begint bij een eerlijk discours: durven te zeggen hoe de wereld evolueert en van daaruit mensen begeleiden in hun aanpassingsproces. Politiek is meer dan ooit veranderingsmanagement.

Ook als christenen zitten we op de wip tussen beide groepen. Ons morele kompas vertelt ons dat racisme of uitsluiting niet kunnen, dat we de evangelische gastvrijheid moeten beoefenen. Tegelijk moeten we begrip opbrengen voor wie niet kan volgen. Achter ogenschijnlijke hardvochtigheid gaat vaak angst en wanhoop schuil. Het Jaar van de Barmhartigheid – dat in december van start gaat – kan ons inspireren om tegelijk het goede te doen én barmhartig te zijn voor wie moeilijk kan volgen.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

Elementaire beveiliging ontbreekt in heel wat kerken en kapellen. © KNA-Bild